

עטרת מרדכי

העלון השבועי להפצת תורה ברוחו של מרן הגה"צ הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

יג' אב ה'תשפ"ד עלון מס' 477 ואתחנן שבת נחמו

זמני השבת:			
עיר	כניסה	יציאה	ר"ת
י-ם	18:46	19:59	20:38
רחובות	19:04	20:01	20:36
חיפה	18:56	20:02	20:38
ב"ש	19:03	20:00	20:37
ת"א	19:03	20:01	20:36

המאמר המרכזי

מאת ראש המוסדות הרב עקיבא יגאל אבן דגן שליטי"א

יש רעב לאהבה

בעולם הזה. ומה שיהיה איתנו מבחינת בנין, אורך חיינו והפרנסה שלנו, קשורים למזל שנולדנו בו ולא לפי הזכויות הרוחניות שלנו?

"אור החיים" הקדוש זיע"א, מתמודד עם שאלה קשה זו בפרשתנו ומשתמש במשל נפלא:

מעשה באדם שהיה עשיר גדול מאוד ובעל נכסים רבים, והנה נודע לו שיש סכנה גדולה במקום הימצאו, ועומדים עליו לכלולו ולקחת ממנו את כל עושרו ונכסיו. מיד מכר האיש את כל נכסיו והמיר את כל כספו במרגלית יקרה אחת ששוויה עצום, שמה על לוח ליבו, ומיהר להסתלק ממקומו, וברח ממקום למקום בדרכו לעיר גדולה המרוחקת מאוד ממקום מגוריו.

בדרכו עבר תלאות קשות, רעב וצמא ושפלות גדולה, אך ליבו שמח ועלץ עליו כל רגע, בידעו שחיוו ורכושו ניצלו בנס, ובידעו שבהגיעו לעיר הגדולה, יוכל למכור את יהלומו הנפלא ולחזור לעושר וכבוד רב.

אומר אה"ח הקדוש: "כן הדבר הזה (בנמשל), אדם שזכה בדבקותו יתברך ואהבתו, ובו קבץ כל ממונו והונו (- שהכניס את אהבתו לכל ענייני העולם הזה, לתוך הקניין הגדול של אהבת ה' ודבקותו), ויבז בעיניו קנות דבר בעולם הזה לצד סכנת המקום (-שאפילו אם יוכל לזכות לעושר וכבוד, לא יחפוץ להתעסק בהם שהרי הסכנה שישתקע בהם, ויאבד את עיקר תכליתו שהיא חיי העולם הבא - גדולה מאוד), נוסף על מיעוט שוויו (- שאין שום דבר בעולם החומרי השווה בערכו לעומת חיי העולם הבא), ולקח לו ה' לאלהים (- לעובדו בלבב שלם, גם אם לא זכה לבנים, חיים טובים ועשירות) אין לך קניה בעולם כקנין זה (-של דבקות בה'), למעלה (-הרבה יותר) מהאבן יקרה שבמשל כי מי ידמה לו ומי ישוה לו (-למי שזכה לאהבת ה' ולדבקה בו). ואדם כזה לו יהיה (-גם אם יקרה) שיהיה דחוק ומצטער בימים מועטים אלה לו בעולם הזה, נכון לבו בטוח בה' אור עולם, וישמח לבו ויגל כבודו, ובהגיע למחוז חפצו שהוא עולם הקיים והבטוח (-העולם הבא) הנה שכרו אתו. ומעתה חובת הקודש (- האהבה הקדושה הכוללת הכל) הוא היוצר (-ה' יתברך), ודבקותו בו הלא הוא בניו וחיינו וממונו וביתר שאת (-כלומר הזכות והמעלה של הדבק בה', כוללת בתוכה את אהבת הבנים החיים והכסף, והרבה יותר מהם)".

לכן בא דבר ה' וצוה אותנו בפרשתנו: **"וְאֶהְבֶּתְּ אֶת יְקוֹקֶיךָ אֱלֹהֶיךָ בְּכָל לִבְבְּךָ וּבְכָל נַפְשְׁךָ וּבְכָל מְאֹדְךָ". שמשמעותו לאהוב אותו יתברך בכל לב, גם אם לא יתן לנו בנים חיים וכסף.**

"כנגד הבנים אמר 'בכל לבבך'... וכנגד חיי (-חיים) אמר 'ובכל נפשך', וכנגד מזוני (-פרנסה) אמר 'ובכל מאודך', שיעריך בדעתו שלשתם יחד בה', כי הוא (-הקב"ה) טוב לישראל מעשרה בנים, ושלחן גבוה עליון הוא מאוד כמאמר התנא (אבות פ"ו) ששלחנך גדול משולחנך, והחיים ממנו תוצאות חיים". כלומר באהבתו יתברך כלולים כל אהבות כולם, והוא המקור של כל אהבות והברכות.

אין ספק שדורנו זה זכה והתברך בנשמות גבוהות ומיוחדות, שרצונם וחפצם האמיתי הוא עבודת ה' מאהבה בדוקא, ללא התבוננות על השכר והעונג. ומול עניינו מתקיים דבר ה': "הִנְהוּ יָמִים בָּאִים נְאֻם אֲדֹנָי יְקוֹקֶיךָ הַשְּׁלֵחֲתִי רָעַב בְּאֶרֶץ לֹא דָרְעָב לִלְחֵם וְלֹא צָמָא לְמַיִם כִּי אִם לְשֹׁמֵעַ אֶת דְּבַר יְקוֹקֶיךָ" (עמוס ח).

בברכת שבת שלום וגאולה שלימה בחסד ישועה ורחמים.

נמצאים אנו בשבת "נחמו" על שם ההפטרה שבה מבקש הקב"ה לנחם אותנו בכך שכבר לקינו בכפלים על כל חטאתנו ומעתה ראויים אנו לנחמה וישועה.

והנה שאלה שמציקה מאוד בלבנו, וכבר נשאלה ע"י רבי חיים ויטאל מרבו האריז"ל זיע"א, שאם בדורות התנאים והאמוראים שהיו קדושי עליון, לא זכו מכח מעשיהם הטובים להביא את המשיח, מי אנו שאין מעשינו מגיעים לאחד מאלף ממעשיהם הטובים, שנזכה לגאולה ולנחמה שלמה?

והשיב לו רבנו האריז"ל: "דעתה גברה מאוד הסט"א והמעט שעושים עתה אלוקים חשבה לטובה כהרבה שהיו עושים הראשונים". כלומר ככל שהחושך הרוחני הוא קשה יותר, ויש הסתר גדול יותר של קדושה, נבואה, רוח הקודש וענקי תורה, מימלא לכל מעשה מצוה קטן יש עוצמה וחוזקה פי כמה וכמה לעומת מעשיהם של הדורות הראשונים. בדיוק כפי שכוח אורו של נר קטן גדול ועוצמתי יותר ככל שהחושך חזק יותר.

ומסביר מרן החיד"א זיע"א ("פתח עיניים" למסכת אבות ה,כו) שעל כך אמר התנא: "לפום צערא אגרא", שכלל שהדור בצער גדול יותר מבחינת הקשיים הרוחניים שהוא מתמודד, כך השכר על כל מעשה רוחני, ולו הקטן ביותר, גדול הרבה יותר.

מסופר על בחור ישיבה שבא לקדוש ישראל רבי ישראל מאיר הכהן מראדין זיע"א, והתלונן שמצבו הרוחני בחשק לימוד התורה ובכוונת התפילה בכי רע, ואם כן מה הטעם להמשיך כך?

והשיב לו הרב שלפני המלחמה (מלחמת העולם הראשונה) בא אליו האופה של העיריה והתלונן שמצבו הכלכלי בכי רע, משום שהוא משכים בעוד לילה להכין הבצק ולאפות ככרים ומאפים כדי שהשכם בבוקר יוכלו כל בני העיריה לבוא ולקנות לחמם. אך הנה בבוקר מגיעים האנשים וכל אחד מוצא פגם בלחמים שאפה. אחד טוען שלא נאפה מספיק, והאחר טוען שנאפה יתר על המידה, והשלישי טוען שיש יותר מידי מים בבצק והוא לחה מידי, והאחר טוען שהיא יבשה מידי... ומימלא מקופחת פרנסתו וכל עמלו לריק.

והנה מספר הרב לבחור, כעת כשהחלה המלחמה פגשתי שוב את האופה ושאלתי למצב פרנסתו. והשיב לי שכעת מצבו מעולה ומבורך כפי שלא היה מעולם. מכון שכעת בעת מלחמה יש רעב וחוסר גדול באוכל, וכל אחד בא וחוטף במהירות מכל הבא ליד, ומשלם לי בכפלי כפליים בעד כל ככר כדי להשביע נפשו ונפש עולליו.

אמר הרב לבחור, הנה בעת שהיה בית המקדש, נביאים, ותנאים קדושי עליון, הרי שכל מעשה רוחני היה נבחן ביחס לדור כולו, ואם היה בו חסרון, הרי שהחיסרון היה ניכר ומשמעותי. אך כעת שיש מלחמה רוחנית קשה בעולם והחושך הגשמי יכסה ארץ, הרי שיש "רעב" בשמים לכל מעשה רוחני טוב שאנו עושים, ואין מדקדקים כ"כ בטיבו ובאיכותו כפי שדקדקו על הדורות הראשונים. מימלא אמר לבחור, כעת עליך להמשיך ולהגביר בכל כוחך עוד ועוד תורה ותפילה ומעש"ט מבלי להתבונן על טיבם ואיכותם, כי כעת הכל רצוי ומקובל באהבה.

אומנם שאלה קשה מקננת בלב העובדים את ה': כיצד ניתן את לעבוד את ה' בשמחה ובהתמדה, אם מראש אומרים לנו חכמים שלא נקבל על כך שכר

הליכות מבית מרן

שו"ת בחושן משפט

שאלתי רכב מחבר לשלשה ימים בימי בין הזמנים ובדרך לירושלים עיר הקודש התקלקל הרכב. האם אני חייב לשלם לחברי דמי תיקון הרכב?

השואל מחברו רכב או כל דבר אחר חייב בכל נזק שישגוע בין באונס על ידי קילקול ובין בגניבה ואבידה ודין זה מבואר בשולחן ערוך חושן משפט סימן ש"מ סעיף א' וז"ל

"השואל מחברו בהמה או מטלטלין ונאנסו בידו כגון שמת או נשבה חייב ואין צריך לומר שחייב בגניבה ואבידה" אך באופן שנעשה הנזק מחמת שימוש רגיל בדבר השואל פטור וכמו שכתב שם מרן "אבל כל קלקול שארע בה מחמת מלאכה ששאלה בשבילה" ומבאר שם מרן שאפילו שינה למלאכה קלה יותר חייב השואל.

השואל מחברו רכב או כל דבר אחר חייב בכל נזק שישגוע בין באונס על ידי קילקול ובין בגניבה ואבידה ודין זה מבואר בשולחן ערוך חושן משפט סימן ש"מ סעיף א' וז"ל "השואל מחברו בהמה או מטלטלין ונאנסו בידו כגון שמת או נשבה חייב ואין צריך לומר שחייב בגניבה ואבידה" אך באופן שנעשה הנזק מחמת שימוש רגיל בדבר השואל פטור וכמו שכתב שם מרן "אבל כל קלקול שארע בה מחמת מלאכה ששאלה בשבילה וכו' מתה מחמת

למעשה:

השואל רכב מחברו לנסיעה לירושלים והתקלקל הרכב באופן שלא שינה מההסכם עם המשאיל פטור השואל מכל תשלום.

הלכות עמרן

הלכות תפילין

מיקום הנחת תפילין של יד - הוא בזרוע השמאלית בחלק הסמוך לכתף, בחלקה התחתון, על השריר שהוא הקיבורת (דהיינו אותו מקום שכשאדם מכפל את הזרוע המקום בולט). וצריך שיטה מעט את התפילין כלפי גופו כך שבזמן שמכופף את הזרוע יהיו התפילין כנגד הלב ממשלו. ואם אינו יכול להניחם בחצי התחתון של פרק הזרוע או שיש לו שני זוגות תפילין, יכול לסמוך על דעת הגר"א שאפשר להניח תפילין של יד גם בחלק העליון של הקיבורת הסמוך לבית השחי.

מיקום תפילין של ראש - הוא ממקום תחילת שורשי השערות בקדמת הראש עד מקום שמוחו של תינוק רופס (חלש) שהוא בערך במרכז הראש. וצריכה התפילין של ראש להיות בדיוק באמצע רוחב הראש כנגד בין העיניים, ויקפיד שלא תרד אפילו חלק קטן מהתפילה (התיתורא - החלק התחתון) למצח אע"פ שהוא מכוסה בשערות. ואם משנה אפילו מעט ממקום התפילין אינו יוצא ידי חובה ונענש על כך, וברכתו לבטלה.

הלכות שבת

שאלה: מה הטעם לקריאת שנים מקרא ואחד תרגום?

תשובה: כתב החינוך שחכמים חיבו לקרות שנים מקרא כדי שידע האדם מהן המצוות הכתובות בתורה. ואמרו חז"ל שהקורא שנים מקרא עם הציבור מאריכין לו ימיו ושנותיו.

שאלה: תלמיד חכם שהוגה כל היום בתורה האם מחויב בקריאת שמו"ת?

תשובה: כתבו הפוסקים שאפילו תלמיד חכם שנפשו חשקה בתורה והוגה בתורה יומם ולילה חייב להשלים פרשיותיו עם הציבור שנים מקרא ואחד תרגום. וכתב הכף החיים (סי' רפה ס"ק י"ד) שאשרי מי שעושה כל דבר בזמנו ולא יחוש על זמן עבודתו יתברך כי לכך נוצר ולא יחשוב שבזמן הזה יכל ללמוד תורה.

שיעורי תורה מרבני בית מרן במגוון נושאים <<< www.ateretm.org

שיעורי בית מרן

מידי יום שיעורים מרתקים לצפייה באתר
עם מגוון רבנים כדרכו של מרן <<< www.ateretm.org

עטרת תפארת

העלון מוקדש

לרפואת עדי בת מזל תחי' וריעות בת גילה תחי'

לע"נ מלכה גינה בת רחל ע"ה

אורייתא הפרשה מזווית נשית

נחמו נחמו עמי יאמר אלקיכם" (מתוך הפטרה)

הפטרה זו מתחילה את סדרת שבע הפטרות הנחמה. בשבע הפטרות אלו אנו מוצאים כעין דו-שיח בין הקב"ה לבין עם ישראל. הנביא ישעיה אומר לישראל: "נחמו נחמו עמי". אך ישראל מסרבים לקבל את התנחומים. הם טוענים, שכמו ש"אנוש כחציר ימיו", כך הגאולה איננה גאולה מוחלטת, והם ממאנים להתנחם. זו הפטרה הבאה, המתחילה בטענה: "ותאמר ציון עזבני ה', וה' שכחני", וכיון ששכחני ולא בא לגאלני, לכן: "עניה סוערה לא נוחמה". עד שבא הקב"ה בכבודו ובעצמו ואומר לה: "אנכי אנכי הוא מנחמכם" – הגאולה השלישית לא תהיה בידי בשר ודם, אלא ה' יתברך עצמו ינחם את ישראל, וישראל נושע בה' תשועת עולמים. אומר הקב"ה לכנסת ישראל: "רני עקרה לא ילדה, פצחי רינה וצהלי", כי בא זמן גאולתכם. ועוד הוא אומר לה: "קומי אורי כי בא אורך, וכבוד ה' עליך זרח". או אז יגל יעקב ישמח ישראל: "שוש אשיש בה' תגל נפשי באלוקי", כי ה' אלוקי בא בכבודו ובעצמו לגאול אותי. ויש להוסיף: אמרו חז"ל: ישראל חטאו בכפליים – "חטא חטאה ירושלם" (איכה), לקו בכפליים – "כי לקחה מיד ה' כפלים בכל חטאתיה"

(ישעיה) ומתנחמים בכפליים – "נחמו נחמו עמי" (ישעיה).

הנחמה הכפולה של "נחמו נחמו" היא בשני אופני הגאולה, שהרי גאולת ישראל היא "בעיתה אחישנה", זכו – "אחישנה", לא זכו – "בעיתה" (בזמנה). שתי אפשרויות אלו נרמזות בדברי הנביא. "נחמו נחמו עמי", "כי מלאה צבאה כי נרצה עוונה" – זו גאולת "בעיתה", שתבוא לכשיגיע זמנם של ישראל להיגאל. אבל אם יהיו ישראל בבחינת "פנו דרך וישרו בערבה מסילה", כלומר: ניישר את מעשינו, אזי "כל גיא יינשא", והגאולה תהיה גאולת "אחישנה".

כבר אמר 'אור החיים' הקדוש, שגאולת "בעיתה" היא כאשר ישראל חוטאים, וגאולת "אחישנה" כאשר הם חוזרים בתשובה; אבל יש גם דרך גאולה שלישית. אם חלילה לא יהיו ישראל ראויים לגאולת "אחישנה", ישנה אפשרות שהקב"ה יעשה עמנו נס ופלא כימי צאתנו ממצרים. וכשם ששם חישב הקב"ה את הקץ, ובמקום ארבע מאות שנה של שעבוד שהיו מתוכננים מלכתחילה, שועבדו ישראל רק רד"ו שנה (210 שנה) כך גם בימינו יחיש הקב"ה את גאולת "בעיתה" קודם הזמן, ו"כימי צאתך מארץ מצרים אראנו נפלאות" (מיכה).

(מעובד מתוך דברי מרדכי)

תאמר לבית יעקב

ש"ת שהופנו למרן הרב בנושאי הבית היהודי

הכנות לשבת קודש - המשך

ש: אלו הכנות נוספות צריך לעשות לפני שבת?
ת: טוב לנקות את קורי העכביש שבבית ביום שישי, ועדיף לעשות זאת לפני חצות היום, והוא סגולה לשלום בית וכן יש לו טעם על פי הסוד.

המזמין לביתו אורחים לשבת - טוב להתעניין מבעוד מועד בדברים שהם אוהבים לאכול ולהכין סוג מאכלים כפי רצונם, וכן יקנה את מוצרי המזון בכשרות שאורחיו נוהגים לאכול, וזה מה שכתוב: "צדיק אוכל לשובע נפשו" – כפי רצונו של האורח.

בערב שבת צריך להציע את המיטות לכבוד שבת, ובימינו הצעת המיטה היא כיסויה בכיסוי המיוחד לשבת או לאורחים, או סידורה בצורה נאה.

חז"ל נתנו חשיבות מיוחדת להכנות של השבת בערב שבת, וכדברי הגמרא: "אמר רבי אלעזר: לעולם יסדר אדם שלחנו בערב שבת אף על פי שאינו צריך אלא לכזית".

צריך אדם לטרוח הרבה לכבוד שבת עד כדי שיזיע, משום שהזיעה שאדם מזיע בקיום המצוות, ובעיקר בצרכי שבת, היא סגולה למחיקת העוונות, בדומה לדמעות שמזיל על עוונותיו. (מאמר מרדכי)

פיה פתחה נשים ונפלאות

פתקא טבא

סיפר הרב ימר, ראש ישיבת ההסדר בשעלבים: אחד הבחורים בישיבה לא התגייס בגלל בעיה רפואית. כשהוא הגיע לשידוכים, הוא סיפר מיד על הבעיה שיש לו, כי חשש מרמאות, וכך כל פגישה ראשונה הייתה הפגישה האחרונה.

בצר לו הגיע אלי הבחור, ואני התקשרתי לרב אליהו זצ"ל, להיוועץ עמו מה עושים במקרה כזה. הרב ביקש שנגיע אליו שנינו מיד, הוא מחכה לנו. הרב שמע את הפרטים ובאיזו בעיה בדיוק מדובר, ואחר כך אמר לבחור: תיפגש עם בחורה, ואם אתה רואה שיש נשיאת חן, תספר לה על הבעיה שלך רק בפגישה השלישית.

לבחור היה קשה לקבל את הדברים והוא השיב: ואם הבחורה תכעס שלא אמרתי לה? הרב הוציא פתק, כתב עליו את שמו ואת מספר הטלפון שלו ואמר: זה המספר האישי שלי. בפגישה השלישית תגיד לה שתתקשר אלי ואני אסביר לה.

הבחור עשה כמו שהרב אמר לו, הוא נפגש עם בחורה והייתה ביניהם נשיאת חן, הוא המתין לפגישה השלישית ורק אז סיפר. כאשר הבחורה שמעה על כך היא אמרה שלא אכפת לה, מדובר בבחור עם מעלות כל כך גדולות שהחיסרון הקטן הזה לא מפריע לה. וכך תוך כמה חודשים הם זכו להקים בית נאמן בישראל. ("אביהם של ישראל" 8)

עטרת מרדכי לילדים

פרשת השבוע: **ואתחנן**

עלון הילדים מבית מרן הגה"צ הראשל"צ הרב מרדכי אליהו זצוק"ל

מעשה רב

הבדלה על סכריות

ספר הרב זצוק"ל: במוצאי-שבת אחד הייתי בחיפה, והייתי צריך להגיע לירושלים, והרגשתי צמאון, אך מכיון שלא עשיתי הבדלה, לא יכלתי לשתות. נגשתי לאחד הקיוסקים ובקשתי בירה לבנה. ולמה בירה? כי היא כמו חמר מדינה ואפשר לעשות הבדלה על בירה.

מזג המוכר את הבירה לכוס, כדרך בעלי הקיוסקים, ואני רואה שהוא מחזיק את הבקבוק גבוה מעל הכוס, כך שחצי מהכוס היתה מלאה בבירה, ובמחציתה השנייה יש רק קצף של בירה שיורד אט-אט, וזו בעיה כי צריך כוס מלאה להבדלה. לא רציתי לבקש מהמוכר שימלא לי את הכוס עד גדותיה, שלא יאמר או יחשב שהבנים והדתיים קמצנים ונצלנים. על כן, קניתי ממנו כמה סכריות "טופ", והנחתי אותן בתוך הכוס. המכר שראה את מעשי, שאל אותי: "מה אתה עושה, כשופים?", והנה הוא רואה, שאני נוטל את הכוס ומברך, אבל אני מברך ברכה ארכה מאוד. ברכת ההבדלה.

הוא נגש אלי ואמר לי: "תראה, אני רגיל לראות שמברכים ברכה קצרה, אבל אתה, לא די בכל מעשיך המוזרים, אלא אתה עוד מברך כזאת ברכה ארכה?". אמרתי לו, שברכתי ברכת "שהכל" על הבירה, ואחר כך ברכת "המבדיל" של מוצאי-שבת, והיא ברכה ארכה. ואז הוא נזכר, שגם סבא שלו היה נוהג כן במוצאי שבתות והיה מברך "ברכה ארכה כזאת".

כשבאתי לשלם לו, הוא לא רצה לקבל תשלום, בטענה שזכיתי אותו בהבדלה, אבל אני אמרתי לו, שהאר"י הקדוש אומר, שעל מצוות בעולם הזה צריך לשלם, ועל כן הצעתי לו פשרה שיקח לפחות חצי מחיר. ("אביהם של ישראל")

חידושים בפרשה

שבת שלום ילדים יקרים, בפרשת השבוע נאמר:

בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה באחרית הימים ושבת עד ה' אלקיך ושמעת בקלו" (ה, ל)

בזהר הקדוש, מובא שרבינו הקדוש היה מצטער על הפסוק: "בצר לך ומצאוך כל הדברים האלה". היה אומר: הרי באו כל הצרות הללו, **ומדוע לא באה הגאולה?** שאל את אליהו הנביא. השיב לו אליהו, שגם המלאך מיכאל מעורר כך, ומוסיף: הרי כתוב: "כי א-ל רחום..", ולמה הקב"ה לא מרחם? על כך עונה לו הקב"ה, שאמנם כתוב: "כי אל רחום ה'", אך לפני כן נאמר: "בצר לך... ושבת... ושמעת" - הינו, שאחרי הצרות צריכים לשוב בתשובה שלמה, ולשמע בקול ה', ורק אז מתקיים: "כי אל רחום ה'".

על כך יש לשאל: וכי רבנו הקדוש לא ידע זאת? אלא יש לבאר, שרבינו הקדוש טען שכיון שסבלנו צרות ויסורים, הקב"ה צריך להיות הפותח הראשון והוא ישיב את לבבנו אליו. בבחינת (איכה ד, כ"ג): "השיבנו ה' אליך ונשובה", ואז: "חדש ימינו כקדם" (איכה שם, ל"א).

עלינו לדעת, **שכאשר אנו חוזרים בתשובה, העונות נהפכים למצוות חדשות, ומגיעה לנו הגאולה. ועשינו תשובה, אנו מצפים לה' "כי א-ל רחום ה' אלקיך".**

(מעבד מתוך "דברי מרדכי")

חידות

- איזה צווי בפרשה מלמד שצריך לנהג בזהירות?
- איך עם ישראל מכנה בפרשה?
- איך מכנה ארץ ישראל בפרשה?
- אילו 2 בקשות בקש משה רבנו מה'?
- שם של אליל שמזכר בפרשה?
- כ.מ. הַ עַמִּים יִצְרָכּוּ עִם יִשְׂרָאֵל לִכְבֹּשׁ?
- איזה "צבא" מזכר בפרשה?

בדיחה

לדני היתה בעיה: במקום לכתב הלכתי הוא כתב אלחטי. יום אחד המורה התרגזה עליו והחליטה להעניש אותו: אחרי הלמודים, דני היה צריך להשאר ולכתב על הלוח 100 פעמים "הלכתי". למחרת בבקר המורה מגיעה ורואה את כל הלוח מכסה במלה הלכתי, כשלמטה רשמה הוודעה: "כתבתי הלכתי 50 פעם, ואז נגמר המקום אז אלחטי הביתה"....

נדולים צדיקים

רבי שמעון לביא

המקבל האלקי רבי שמעון לביא, בעל 'כתם פז' ומחבר השיר 'בר יוחאי'. החיד"א בספרו 'שם הגדולים' כותב: ואני שמעתי שרבי שמעון לביא היה דעתו לסע לארץ ישראל ובדרכו כשבא לעיר טריפולי ראה שלא היו יודעין דת ודין ואפלו תפלה וברכות כתקנן, ואמר בלבו כי טוב לו לקרבם לתורה וללמדם תורה וליראה את ה', וזה יותר מהליכת ארץ ישראל, וכן עשה והצליח להחזירם למוטב והרביץ תורה שם. רבי שמעון נפטר שם, והיה ידוע שכל הבאים על קברו בעיר טריפולי נענים שם בתפלתם ונושעים.

מספר שהערביים נתקנאו ורצו מאד לטל את הקבר הקדוש לרשותם, ופעם בעת שאיטליה כבשה את העיר והיתה שם מלחמה גדולה, ברחו כל היהודים מהעיר, וכשחזרו טענו הערביים שהקבר הוא שלהם, עד שבאו כל הדין ודברים לרומא, ויצא פסק דין שיפתחו את הקבר ויבדקו אם הוא יהודי, ואכן פתחו את הקבר, ולפליאת כלם מצאו את גופו שלם כאלו מחדש הניחוהו שם מעטף בטלית, והודו כלם כי שלנו הוא. נפטר בט' אב שנת שמי"ח. זכרו יגן עלינו אמן.

בין הפותרים תערך הגרלה
אחת לחודש על כרטיס ספר
ע"ש 50 ש"ח

את התשובות יש לשלוח עד יום שלישי למייל ateretme@gmail.com
או להניח בתיבה המוגנת בחצר בית הכנסת רחוב זכריה מדאר 31א' רחובות
לברורים 08-9397933